

บทความวิจัย**ผลการเรียนรู้แบบ Tribe ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

วัชรชนก แสงขาว*

ศุภนิดา นิจุจรัสกุล**

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Tribe เรื่องการอ่าน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่านกับการจัดการเรียนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่านกับการจัดการเรียนแบบปกติ 4) เพื่อวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนอนุบาลปัตตานี จำนวน 92 คน (2 ห้องเรียน) ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบมีกลุ่มควบคุม วัดผลเฉพาะการทดลอง (Posttest-only control group design) เครื่องที่ใช้การวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน 2) แผนการจัดการเรียนรู้อย่างปกติ เรื่องการอ่าน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่าน 4) แบบวัดทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ 5) แบบวัดเจตคติสังคมพหุวัฒนธรรม วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) เจตคติเกี่ยวกับสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบ Tribe, การอ่าน, นักเรียนชั้นประถมปีที่ 5

* นักศึกษาระดับปริญญาโท, ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

** ดร. (หลักสูตรและการสอน) รองศาสตราจารย์, ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

RESEARCH

Effect of tribe Learning toward Reading Comprehension of Pratomsuksa Five Students*Chatchanok Sangkhau*^{*}*Kanita Nitjarunkul*^{**}**Abstract**

This research aimed 1) to develop Tribe learning Tribe learning on reading of Pratomsuksa five students, 2) to compare learning achievement of student who learned by Tribe learning on reading with traditional instruction and 3) to compare critical thinking skill of students who learning with Tribe learning on reading with traditional instruction and 4) to measure about the multicultural society of students instruction by the Tribe learning on reading. The samples used in this study were 92 (2 classes) pratomsuksa five students of Pattani kindergarten which were selected by a purposive sampling. This study was experimental research with a control group. The Measure was posttest-only control group design. the plan on reading 2) traditional instruction lesson plans on reading 3) achievement tests on The learning achievement of students instructed by the Tribe learning on reading was higher than students instructed by traditional with statistically significant at the 0.01 level. 2) The critical thinking than students taught by traditional learning with statistically significant at the 0.05 level 3 3) The attitudes toward multicultural society of students taught by the Tribe learning on reading were at the high level.

Keywords: Effect of Tribe, Reading, Pratomsuksa Five Students

^{*} Graduate of Master, Department of Educational Technology, , Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

^{**} Assoc. Prof. Ph.D. (Curriculum and Instruction) Lecturer, Department of Educational Technology, , Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

บทนำ

สังคมโลกในปัจจุบันนี้ได้นำเอาเข้าสู่โลกยุคไร้พรมแดน ทั้งในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร การโทรคมนาคม การดำรงชีวิต หรือแม้แต่วิถีวัฒนธรรมที่มีการหลั่งไหลแลกเปลี่ยนถึงกันได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามแม้เราจะมี ความก้าวหน้าในด้านต่างๆ สิ่งหนึ่งที่ต่างต้องยอมรับคือว่าทุกมุมโลกยังมีความขัดแย้งที่เกิดจากความแตกต่างทางเชื้อชาติหรือกลุ่มชาติพันธุ์ ศาสนา รวมไปถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งเรื่องเหล่านี้ได้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมา อย่างยาวนาน และไม่มีที่ท่าว่าจะยุติราบใดที่เฉพาะในปัจจุบันที่การเดินทางอพยพย้ายถิ่นเป็นเรื่องง่ายจึงหลีกเลี่ยง ไม่ได้ที่ผู้คนจากต่างถิ่นต่างวัฒนธรรมจะมีโอกาสเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในชุมชนหรือสังคม

เมื่อแต่ละคนก็มีความภาคภูมิใจในวิถีวัฒนธรรมของตนเอง สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้คนอยู่ด้วยกันอย่างยอมรับ ความแตกต่างของกันและกัน คือการศึกษา การศึกษาจำนวนมากได้ศึกษาและพัฒนาเป็นแนวคิดทางการศึกษาที่ เรียกว่า การศึกษาแบบยอมรับ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมหรือการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) ซึ่งมีความหมายครอบคลุมกว้างขวาง เพราะไม่เพียงเกี่ยวข้องกับปัญหาทางการศึกษาของกลุ่มชาติพันธุ์ส่วนน้อย เท่านั้น แต่หมายถึงรวมความเป็นสตรี ผู้พิการ กลุ่มศาสนา กลุ่มตามภูมิภาค และกลุ่มผู้มีรายได้น้อยด้วย หมายถึง ความพยายามในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อนำไปสู่ความเป็นธรรมทางการศึกษาสำหรับกลุ่มวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ และ กลุ่มเศรษฐกิจต่างๆ Bank J. (1993) ได้ให้ความหมายของการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมว่าเป็นการศึกษาที่มี จุดประสงค์เพื่อนำไปสู่การเปิดโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันในหมู่ผู้เรียนที่มาจากเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะทาง สังคมและวัฒนธรรมที่ต่างกัน และเป้าหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เพื่อช่วยให้แก่นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้ทักษะ รวมถึงทัศนคติที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยที่มีความหลากหลาย

ในประเทศไทย บรรจง พำรุงแสงและคณะ(2550: 2) ได้ร่วมกันทางการศึกษา ประมวลองค์ความรู้ในพหุ วัฒนธรรมศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า สังคมพหุวัฒนธรรมควรให้ความสำคัญกับการศึกษา อย่างเสมอภาคของระบบการศึกษาอันจะทำให้เกิดความเข้าใจจากท้องถิ่นมีความหลากหลายและเป็นองค์ความรู้ที่ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสังคมและทำให้แนวคิดพหุวัฒนธรรมทางการศึกษามีส่วนในการพัฒนา ศักยภาพของท้องถิ่น ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทางสังคม

จากการค้นคว้าเพิ่มเติมพบว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นแนวคิดหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ ระหว่างกันดีขึ้น(More Positive Relationships Among Students) การเรียนรู้แบบร่วมมือให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม รวมทั้งช่วย ให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเพิ่มขึ้น และมีผลงาน มากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น(Long-Team Retention) มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลา อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้นและคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น(Jonhson, Jonhson and Holudec, อ้างอิงในทิศ นา แชมมณี, 2550 : 101)

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 ได้ระบุไว้ตอนหนึ่งว่า ผู้เรียนที่พึง ปรารถนาในอนาคต ควรเป็นผู้เรียนที่มีทักษะการคิดระดับสูง ทั้งนี้เพราะทักษะ การคิดเป็นหัวใจของการเรียนรู้ ช่วย ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้และความสามารถที่จะนำความรู้ในชั้นเรียนและนอกเรียนไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต(จรัญ คำยัง, 2549 : 14) และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการตัดสินใจให้ผู้เรียนจบการศึกษาในแต่ละ ช่วงชั้นข้อที่สองระบุว่า ผู้เรียนต้องผ่านมาประเมินการอ่าน การคิดเชิงวิเคราะห์ และการสื่อความสื่อความได้ตาม เกณฑ์ที่กำหนด แต่จากการประเมินผลสถานศึกษา จำนวน 7,273 แห่ง ที่ผ่านมาการประเมินภายนอกจากสำนักงาน

รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพทางการศึกษา (องค์การมหาชน) (2547)พบว่ามาตรฐานที่ 4 เมื่อพิจารณาในตัวชี้บ่งชี้ ข้อที่ว่า “ความสามารถประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูล รู้จักพิจารณาข้อดี-ข้อเสีย ความถูกต้อง ระบุสาเหตุ ผลการค้นหาคำตอบ เลือกวิธีและมีการปฏิญาณในการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างสันติ และมีความถูกต้องเหมาะสม” อยู่ในระดับต่ำมาก คือ 18.74% (วิจิตรา การกลาง, 2549: 2)

Gibbs. J. (2001 : 105-167) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มชนเผ่า (Tribes) ซึ่งมีการออกแบบการเรียนรู้ให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้แบบชนเผ่า หรือ The TLC Plan (Tribe Learning Community course) ซึ่งเป็นจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนร่วมกันและยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกัน ได้กระตุ้นการคิดและแสดงถึงความตระหนักคุณค่าของสิ่งที่เรียนรู้ว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน และสามารถนำไปสู่การสร้างเจตคติที่ดีต่อสิ่งเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันอีกด้วย

จากปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาจากการศึกษาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในภาษา มีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และมีเจตคติที่ดีต่อสังคมพหุวัฒนธรรม อันจะเป็นพื้นฐานกับนักเรียนได้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ และสร้างสังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่านกับการจัดการเรียนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่านกับการจัดการเรียนแบบปกติ
4. เพื่อวัดระดับเจตคติเกี่ยวกับสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ประชากร คือ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนอนุบาลปัตตานี จำนวน 230 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนอนุบาลปัตตานี จำนวน 92 คน (2 ห้องเรียน) ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย
 - 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน
 - 3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) ตั้งแต่ 1.67-1.00 ค่าความง่ายตาย(P) มีค่าตั้งแต่ 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (D) มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

3.3 แบบวัดทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีความถูกต้องด้านโครงสร้างเชิงทฤษฎี และเหมาะสมด้านเนื้อหากับระดับการศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) ค่าความง่าย(P) มีค่าตั้งแต่ 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (D) มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

3.4 แบบวัดเจตคติต่อสังคมพหุวัฒนธรรม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 มาตรา จำนวน 32 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกมากกว่าหรือเท่ากับ t ตาราง (1.684) มีความเที่ยงเท่ากับ 0.93

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research) แบบมีกลุ่มควบคุม วัดผลเฉพาะหักการทดลอง (Posttest-only control group design)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนแบบ Tribe เรื่องการอ่าน กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

วิธีการจัดการเรียนรู้	N	$\bar{X}$	S.D.	t
การเรียนรู้แบบ Tribe	45	22.91	3.39	4.06*
การเรียนรู้แบบปกติ	47	19.53	4.18	

*มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้แบบ Tribe ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องการอ่าน กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการเรียนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โคนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่องการอ่าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์
ตารางที่ 2 แสดงคะแนนทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนแบบ Tribe เรื่องการอ่าน กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

วิธีการจัดการเรียนรู้	N	$\bar{X}$	S.D.	t
การเรียนรู้แบบ Tribe	45	20.56	4.16	2.12*
การเรียนรู้แบบปกติ	47	18.62	4.59	

*มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องการอ่าน กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการเรียนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โคนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่องการอ่าน มีคะแนนทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3. ผลการวัดระดับเจตคติต่อสังคมพหุวัฒนธรรม

ตารางที่ 3 แสดงผลการวัดเจตคติต่อสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe

วิธีการจัดการเรียนรู้	N	$\bar{X}$	S.D.
การเรียนรู้แบบ Tribe	45	4	4.16

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการทำแบบทดสอบวัดเจตคติต่อสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4

สรุปและอภิปราย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องการอ่าน กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน มีคะแนนทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3. เจตคติต่อสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน มีคะแนนอยู่ในระดับดี

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบ ซึ่งจะอภิปรายจากผลการทดลองตามลำดับสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนแบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe ช่วยให้ผู้เรียนมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตามที่ (Jonhson, Jonhson and Holudec, อ้างอิงในทิตนา แคมมณี, 2550 : 101-102) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเพิ่มขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (Long-Team Retention) มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้นและคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ บุญชุม (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการ การอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการอ่านและเขียนกับการเรียนแบบปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ยังเกิดขึ้นได้จากการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ดี ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาพรรณ (2541: 9-17) ได้กล่าว การจัดบรรยากาศด้านสมอง เช่น การกระตุ้นให้ตอบ กระตุ้นให้คิด แบบอุปมาอุปไมย กระตุ้นให้คิดการเชื่อมโยงสัมพันธ์ การจัดการบรรยากาศด้านอารมณ์ เช่น การสร้างเจตคติเชิงบวกต่อการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ ครู บาอาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง จะต้องส่งเสริมให้โอกาส ให้อิสระเสรีในการคิด การแสดงออก หรือการมีจินตนาการในรูปแบบต่างๆ ของนักเรียนซึ่งลักษณะเหล่านี้มีในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ นอกจากนี้ยังนำการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาธรรมชาติมาาร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ยังช่วยส่งเสริมการสร้างบรรยากาศที่ดีในการมีอิสระในการคิด การแสดงออกของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งจรรยา จัวนาน (อ้างอิงในสุธรา โยธาจันทร์, 2541: 12) กล่าวว่า การศึกษาแบบพัฒนาธรรมชาติเป็นมโนคติหรือแนวคิดในการจัดการศึกษาสำหรับสังคมที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย โดยการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม และความต้องการของนักเรียนด้วยการบูรณาการเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับความเสมอภาคในการเรียน สำหรับความแตกต่างที่ทำให้เกิดความหลากหลายจะรวมถึงความแตกต่างด้านสีผิว เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ชั้นของสังคมและเศรษฐกิจ เพศ เด็กพิเศษ อายุและวัฒนธรรมถิ่นต่างๆ ซึ่งองค์ประกอบที่หลอมรวมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดพัฒนาธรรมชาติกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ล้วนมีส่วนส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนแบบปกติ

สมมติฐานข้อที่ 2 ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Tribe เรื่องการอ่าน กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องการอ่าน สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ Gibbs. J.(2001: 105-167) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการจัดการเรียนแบบ Tribe เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิด เนื่องจากมีการใช้คำถามเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนให้พัฒนาทักษะการคิด โดยให้ผู้เรียนคิดทบทวนซ้ำไปซ้ำมา อย่างมีระบบ ซึ่งจากการวิเคราะห์และสังเกตในระหว่างการสอนกลุ่มทดลองผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พยายามแสดงความคิดเห็นและอธิบายในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มซึ่งเป็นลักษณะเด่นของการเรียนแบบ Tribe และการเรียนแบบร่วมมือซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบการเรียนรู้แบบ Tribe

สมมติฐานข้อที่ 3 เจตคติต่อสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนแบบ Tribe เรื่อง การอ่าน มีคะแนนอยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการเรียนรู้แบบ Tribe ได้นำแนวคิดของ Gibbs. J. (2001: 105-167) ซึ่งมีการออกแบบการเรียนรู้ให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้แบบชนเผ่า หรือ The TLC Plan (Tribe Learning Community course) มาผสานให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการเรียนรู้แบบนี้ สามารถการปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบในเนื้อหาที่ศึกษา ดังนั้นผู้สอนสามารถกำหนดการจัดการเรียนรู้ได้หลายรูปแบบ ตามความต้องการเพื่อให้เข้ากับการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ให้อยู่ในลักษณะของความร่วมมือกัน และจากการที่ผู้วิจัยได้ ทำการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้นดังกล่าว นักเรียนพฤติกรรมในการยอมรับความแตกต่างของสมาชิกในกลุ่ม จากการประเมินทักษะความร่วมมือของสมาชิกเมื่อจบบทเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนควรมีความเข้าใจในเนื้อหาการจัดการเรียนทั้งสองวิธีเป็นอย่างดี โดยมีการวางแผนอย่างมีระบบ เพื่อให้การกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.2 ผู้สอนที่ต้องการให้นักเรียนที่มีความแตกต่างกันในโรงเรียนเกิดการยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกันควรนำการเรียนรู้แบบ Tribe ไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนในจัดการเรียนแบบ Tribe ในระดับชั้นหรือเนื้อหา

2.2 ควรมีการศึกษาลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมที่เสนอทักษะการคิดแบบอื่นในเนื้อหาวิชาที่เหมาะสม

บรรณานุกรม

- จรรยา คำยัง. 2549. แนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ.
- ทีศนา แหมมณี. 2550. ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจง พำรุงแสงและคณะ. 2549. รายงานการวิจัยประมวลองค์ความรู้ในพหุวัฒนธรรมศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- วันเพ็ญ บุญชุม. 2542. ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประถมศึกษา) ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- วิจิตร การกลาง. 2549. รายงานการวิเคราะห์แนวคิดและวิธีจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

Gibbs, J. 2001: **TRIBES: A New Way of Learning and Being Together**. California: Centertsource systems.

Banks J. 1993. Approaches to multicultural curriculum reform. In J. Banks and C.Banks (Eds), Multicultural education: Issues and perspectives. Boston: Allyn&Bacon.